

SEMĂNĂTORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

In jurul sindicatului

Cu ocazia șinerii congresului profesorilor secundari, de la Chișinău, am observat că au luat parte foarte mulți învățători, și din cele informate, numai dintre aceia supărați pe asociația învățătorească.

Neaparat, în aceste vremuri vitrege pentru corp, trebuia să se nască și nemulțumiri, căci celui sărac parcă-i tot ningea și-i plouă.

În ziarul „Curentul” e o pagină pe săptămână, cum e și la „Calendarul”, pentru învățători. Dar cei dela „Calendarul” sunt nemulțumiți mai mult pe conducătorii asociației învățătorești.

Asociația învățătorească a luptat după puterile ei pentru ridicarea prestigiului învățătorec, prin parlament și presă pe cât s'a putut. Și aceasta o cunosc și adversarii noștri și ai asociației; dar zic ei, prea mare cuminenție față de guvernul actual a făcut să bănuiească că unii conducători ai asociației au obligații față de unii oameni ai guvernului și de aceea n'au luat o atitudine mai energică și din timp. De aici supărarea, și au găsit de cuvântă ca unii să iasă din asociație și să lupte în afară de ea, crezând că așa-i bine iar alții au aderat la sindicat.

Deocamdată față de acei, cari au luat-o înainte și în afară de asociație, nu credem că-i o măsură bună. Profesorii dacă au discutat-o la Chișinău, au discutat-o în sânul asociației lor și învățătorii cari au participat, au făcut-o în afară de asociație și deci ca inși izolați. Pentru noi învățătorii, e bine ca această chestiune să fie discutată în sânul asociației noastre, nu în afară de ea, și de vom găsi mai bună formula „Sindicatul” decât „Asociația”, o vom urma.

Fiindcă „Semănătorul” a urmărit cu luare aminte și n'a fost strein de nici o mișcare și frământare dascălească, dă mai jos moțiunea votată de congresul profesorilor secundari, ce s'a ținut la Chișinău și care sună în felul acesta:

„Adunarea generală statuară a asociației profesorilor secundari, ținută la Chișinău, în zilele de 20 și 21 Aprilie 1933, luând în dezbatere chestiunea pusă la ordinea de zi a organizării corpului didactic în sindicat cu caracter profesional, prin următoarele mijloace: propagarea principiului sindicalizării printre membrii corpului didactic primar și universitar, spre a câștiga câți mai mulți aderenți. Alcătuirea viitoarelor statute pe baza anteproectelor prezentate în adunare și a discuțiilor care au avut loc. Toate aceste anteproecte se vor publica și trimite tuturor secțiilor. Se alege deasemenea comisiunea pentru alcătuirea proiectului, compusă din d-nii Ion Nisipeanu, M. Carp, M. cruceanu, Gr. Popa, Gr. Orășeanu N. Niculiță Gh. Popa, V. Grecu și d-na Eliad Românul.

În cursul lunii Iunie se va convoca la București un congres extraordinar, care va vota proiectul întocmit de comisiunea desemnată și va alege comitetul provizoriu de conducere.

În congresul din anul viitor se va alege comitetul definitiv al sindicatului.”

Pusă la vot, moțiunea este votată cu 136 voturi pentru și 15 contra.

De aici se vede că profesoria secundară din România, a aderat la sindicat, rămânând ca noi să frământăm această idee și dacă-i bună s'o urmărim.

Încă o îngrijorare

de Eug. Răducu

Surprizele se produc în lanț. Din rău, coborâm în mai rău. Îndreptările spre bine sunt mișcări pe care le ficsează inconștientă seacă, a celor ce huzuresc în bine.

În haosul vieții destrămate, pocnește din vreme în vreme câte-o coardă.

Învățătorii ne așteptam la sporirea salariilor, pe luna Aprilie, prin aplicarea celor 2 puncte la gradații.

Nici pe departe, aceste puncte nu compensează reducerea crudă, anunțată pe 3 luni...și prelungită în veci!

Învățătorii definitivii sunt reduși încă cu câțiva lei.

Acesta-i sporul și...milioanele! În viitor, ne îngrozește altceva. Ni se desemnează perspective sumbre!

Legea cadrului disponibil, a funcționarilor publici, nu atingea cu nimic corpul didactic. Ea devenise un spectru amorf pentru ceilalți funcționari și'n aplicarea ei, răsuna lugubru ecoul nepotolii, al nemulțumirii generale!

Deacea, guvernul a renunțat la cadrul disponibil și legea n'a fost nici promulgată.

Dar..... bugetul țării, la capitolul funcționarilor a fost întocmit cu salarii reduse la jumătate pentru funcționarii trecuți în cadrul disponibil, dela flecare ministru.

Prin neaplicarea legii, nu se mai formează cadrul disponibil și salariile se vor plăti întregi, la toții funcționarii.

Ne pare bine în prezent!...

Când știm, însă, că prevederile bugetare, de șase ani încoace, nu s'au realizat nici într'un an!

Când deficitile, au fost de miliarde!

Când din dezorganizarea bugetară avem paguba restanțelor de 3 și 6 luni!

De unde se vor lua bani, în anul acesta, peste prevederile bugetare, ca pe întregul an și cei prevăzuți cu salariul jumătate, în buget, să-l primească întreg??

Ne îngrozim de un nou asalt, pe care imprudența l-ar da asupra tuturor salariilor, ca printr'o nouă reducere generală să stoarcă și din miserabilele salarii învățătorești, lipsa bugetară a jumătății de salariu, pentru funcționarii din cadrul disponibil!

Ministerul nostru, al Instr. publice, n'are cadrul disponibil.

Corpul didactic este inamovibil și este prevăzut în buget, cu salariul întreg.

Nu putem conveni nici când, la combinații de echilibrare bugetară, în favoarea nimănui, căci personalul didactic s'a îngropat de tot, în suferințele materiale!

Declarăm inviolabil salariul bugetar al învățătorilor, pe 1933!

Nu suportăm nici întârzierea lui.

Nu vom suporta reducerea lui. Corpul întreg îl vom apăra până la unul!

Să strângem rândurile, căci seria jertfelor nu s'a sfârșit.

Învățătorii și-au dat ultimul tribut de jertfă, care le-a atins și existența ființei lor materiale!

Iluzia s'a frânt!...

Părea că vestea adăogirii celor două puncte la gradație, ar fi răcorit sufletele necăjiților dascăli ca un balsam minunat.

Două puncte la gradație?!

Se credea prin aceasta că dascălul și-a mărit în mod simțitor salariul. Se vorbea chiar în toate cercurile de acest eveniment. Ba unii îndrăzneau să creadă, că de-acum dascălul a scăpat de mizerii: i s'a mărit salariul! Ce mai vrea? Numai ei-cei ce discutau cu aprindere—sunt mai năpăștiți. Dascălul a fost salvat.

Numai bietul dascăl, în vâl-

toarea unor asemenea discuții, nu știa ce să mai creadă.

Să fie oare adevărat?!..

Toți își puneau întrebarea și nici unul nu se putea duce meri cu cât i s'a mărit salariul, pe chestia căruia se făcea mare tărăboi.

Incredințat că năpraznica curbă ce i s'a aplicat pe 1 Iulianie crt., va fi ridicată pe 1 Aprilie—doar se promisese în mod solemn acest lucru—și prin adăogirea celor două puncte la gradație, rămase convins că salariul i s'a mărit. Și atunci credința cleveților e întemeiată.

Așa e!..

Rămânea un singur lucru de văzut. Și anume instrucțiunile ministerului referitoare la calcularea noilor salarii mărite.

Salarii mărite!...

Aceste cuvinte întruchipă în mintea lui un mănunchi de frumoase nădejdi și de sublimă recunoștință patriotică.

Nu se putea—și zicea în sine—ca drepturile noastre materiale, ca toată truda noastră de slujitori pe altarul sacru al Patriei, să fie până într'atât de nesocotită. Nu!... Dreptatea trebuia să triumfe. Și-a triumfat!

Toate bune. Au venit și instrucțiunile mult așteptate. S'au întocmit și statele de

plata salariilor pe Aprilie.

Acum dascălul urmează să-și primească salariul.

Cât are de primit? 2225 lei
Cât primea înainte? 2214 lei

Cu cât i s'a mărit deci salariul? cu 11 lei față de cel depe luna Martie.

Asta la cei cu titlul provizoriu. Altor grade li se mai scade ceva.

Nimic mai decepționat!... Iluzia ce și-o făcuse, în mijlocul chelălăleii de stradă s'a frânt!

Va rămâne deci cu același salariu de mizerie din care abia își va putea duce existența.

Cu ce i s'a mărit atunci salariul?.....

Despre comitetele școlare comunale

de Al. C. Aldea

Suntem informați că, în proiectul reformei învățământului primar, D-1 ministru D. Gusti a introdus sistemul determinării amenzilor școlare de către un consiliu învățătoresc regional.

Această măsură ne-a sugerat propunerea ce facem în rândurile următoare.

Se știe că Statul a lăsat întreținerea școlii primare pe seama comitetelor școlare, ale căror fonduri le formează donațiile benevole până acum, iar de aici înainte —după cât știu— cotizațiile obligatorii (noua reformă), *fixate anual de către o adunare generală a contribuabililor respectivi*. Ideia generatoare a acestui principiu face parte din seria teoriilor democratice, cari, în țările cu un nivel cultural deosebit, dau rezultate bune, dar la noi, unde pirul și plămida analfabetismului umbresc la tot pasul șesul cultural, se prezintă ca una dintre nenorocirile ce sufocă școala primară. Constatarea e veche și au făcut-o învățătorii în toate congresele, când se discuta situația altarului la care ei predică. Într'adevăr, cel puțin 70 la sută din cetățeni nu înțeleg sfântul rost al școlii și deaceia, când secretarul comitetului școlar, —singerând de durere că direcțiunea ce i s'a încredințat nu poate da roadele pe cari năzuințele lui de apostol le proiectează,— în adunarea generală pentru determinarea cotizațiilor anuale, roagă pe contribuabili să-și deschidă pungile mai larg — se izbește brutal de zgîrcenia omenească, pe care totuși n'o întâlnește deloc în fața teighelei cărciumarului Moritz, sau cafegiului Ibram... Se iscă atunci un adevărat uragan de parlamentari samsaricești, ca: „mai lasă și dumneata... mai dăm și noi...” parcă școala ar fi o instituție cu o prea mică importanță, creată mai mult spre a storce anual paralele enoriașilor respectivi... Iată un fapt care scârbește grozav pe dascălul cu dragoste de cariera lui și civilizația țării!

Deaceia găsim nimerit să recomandăm a se lua măsuri, ca sistemul determinării sumelor de către un consiliu învățătoresc regional să se întindă și pe terenul acesta. Nu ne însărcinăm a-i preciza modalitatea organizării, aceasta fiind chestiune de detalu... cece putem spune, în cadrul unui articol menit a arăta numai o părere sugestivă, cu credința că nu susținem o aberație, e că dorim o schimbare a modalității fixării cotizațiilor, pe cari le-am vrea cât mai mari, spre binele națiunii române, rămasă totdeauna în coada popoarelor culte. Sototim că învățătorii cunosc îndestul posibilitățile de plată ale concetățenilor și vor ști a le conorda cu exigențele școlii. Pentru poporul care suferă de miopie intelectuală, o nuanță de dictatură o credem potrivită... Ce ne folosesc imitațiile orbești după apuseni, când vremea cere grab-

nic să facem eforturi spre a ne ține în pas cu civilizația? Români, din cauze istorice, au orbecăit peste 17 secole în pâcla neștiinței. O asimilare a deprinderilor occidentale pentru ei necesită timp îndelung, chiar când acestea reprezintă trebuințe absolut indispensabile existenței lor. Gândim că, oamenii de bună credință, și cu dragoste de urmașii romanilor la gurile Dunării, vor găsi binevenite orice măsuri cari tind a ridica nivelul cultural al acestei țări. D-1 ministru Gusti vrea să însemne pe răbojul civilizației noastre o eră reformatoare, al cărui dirijor pretinde să fie. Atenția deosebită ce acordă învățământului primar, prin proiectul amintit mai mult cu cât a promis că ne va consulta totdeauna, înainte de a păși pe o cale nouă, cece dealtfel ne provoacă mâncărime pe limbă.

Democrația e un patrimoniu intelectual al omenirii, câștigat cu lupte crâncene, însă —după cum prea bine arată D-1 prof. universitar și poet distins Nichifor Crainic, prin campania ce duce în coloanele ziarului său „Calendarul”—și ea, ca orice creație omenească, merită a distruge o veche stare de mentalități, având nevoie de un mare elan sufleteș, spre a fascina toată lumea, a căzut în greșala exagerării și deaceia rezultatele i-au fost adesea contrarii așteptărilor. Să nu se uite că a luat ființă la cel mai sângiu popor și s'a impus prin revoluții, cari motivează îndestul eșecul suferit. Dacă persistăm a alerga după mirajile ei, riscăm a ne înarma în propriile funcțiuni. O cale de mijloc, pentru un popor mijlociu (în ce privește capitalul de cunoștințe, nu posibilitățile de asimilare), nu dă greș niciodată.

21. IV. 1933

Ionușcar—Caliacra

Surplusul de învățători

După datele statistice adunate ministerul de instrucție, în lunie viitor vor absolvi școlile normale 1786 băieți, 1147 fete, 264 conducătoare, în total 3197 și 487 seminariși.

La acest număr de noi învățători se adaugă cei 5300 absolvenți ai școlilor normale din seriile anterioare rămași neplasați și ajungem la un număr de 8497 de postulanți.

Dintre aceștia nu vor putea fi plasați decât maximum două mii și aceștia prin suplînire.

Rugăm stăruitor colegii a participa cu toți la adunarea generală a Asociației din 7 Maiu a. c.

In pas cu vremea

În articolul precedent, schișeam câteva considerațiuni generale privitoare la necesitatea, de a extinde orizontul preocupărilor noastre culturale, în afara îndatoririlor didactice.

Revinim astăzi, cu un plus de încă câteva argumente, în sprijinul celor afirmate.

E un adevăr axiomatic, că victoria unei ofensive e în funcție—în cea mai mare parte—de destoinicia conducătorilor.

În marea ofensivă culturală, atât de cerută și de trâmbitată—mai cu seamă după război—s'a acordat școlii primare un rol preponderent în această mișcare.

Fiecare legiuitor cu bune intenții a căutat să anime această ofensivă, să-i limpezească cât mai bine țelul și s'o facă cât mai accesibilă și mai de folos poporului nevoiaș.

Dar de fiecare dată, s'a făcut apel tot la sprijinul nostru al învățătorilor, ca cei mai indicați a contribui în măsură hotărâtoare, la opera de ridicare a neamului.

Elogii scripitoare au curs din belșug asupra menirii noastre și'n paroxismul laudelor, am fost asemănați cu apostolii biblici.

Problema culturală nu este o problemă izolată în viața noastră de stat, ci face parte integrantă dintr'un complex de multe alte probleme de ordin economic, social, național etc. etc.

Între aceste probleme, există un raport de întrepătrundere și complectare reciprocă. Deci nu le putem concepe separat, după cum nu că funcțiunea unei singure părți dintr'un organism ar putea întreține perfect echilibrul de viață al întregului.

Nu este posibilă, prin urmare, între dănsule, o linie de demarcațiune precisă și nu se poate desvolta niciuna independentă de celelalte, fără a nu prejudicia interesele superioare ale așezământului social.

În lumina acestor realități, învățătorul apare ca un factor cu îndatoriri multiple, chemate să lucreze în toate aceste domenii, stabilind o colaborare de acțiune cu toate celelalte autorități ale Statului.

Încadrată de aceste atribute, sarcina învățătorului devine într'adevăr covârșitoare. Ca urmare logică a celor de mai sus, pregătirea sa multilaterală trebuie să fie deci cu atât mai solidă.

Suntem noi însă fortificați culturalicește, în măsura cerută de această răscruce a vremurilor, ce deschide atâtea semne de întrebare în calea viitorului neamului nostru?

Vom analiza chestiunea sub toate unghiurile de vedere.

Trebue să fim sinceri, să mărturisim dela început adevărul, că școala normală—din motive pe cari nu le discutăm aici—nu dă și nici nu poate da viitorului învățător, întreaga pregătire ce-i incumbă rolul său în societate.

Eane dă abia o cultură rudimentară, o schiță săracă, care trebuie complectată și aprofun-

data de către noi —printr'o muncă stăruitoare și neîntreruptă—în epoca post școlară.

Această insuficiență, o constatăm toți cei ce am absolvit școala normală. Și tot acest motiv—cred— a determinat pe legiuitori să-i prelungească durata și să-i modifice programa, căutând s'o adapteze cât mai exact nevoilor vremii.

Constatarea de mai sus devine cu atât mai simțitoare, cu cât prefacerile sociale sunt mai frecventate, progresele științifice mai bogate și ocaziunile unde destoinicia noastră e pusă la încercare, mai numeroase.

Ceeace nu poate da școala normală, este acel spirit critic bazat pe o concepție filosofică proprie asupra vieții. Constituirea unui stil particular de a te comporta în orice ocazie, speciile naturii sufletești a fiecăruia și singurul în măsură să asigure fericirea unui individ. O conștiință nefalsificată a propriilor sale puteri, precum și o independență personală, ce-ți dă posibilitatea de a nu fi tributarul moral al nimănui și a nu-ți pleca genunchii niciunui idol.

Personalitatea noastră sufletească nu se cristalizează definitiv, decât în epoca ce urmează imediat absolvirii școlii normale și numai în urma ciocnirii cu mediul social.

Căci după cum spunea Goethe, —„în singurătate se formează talentul, în valorile lumii, caracterul”. Din juxtapunerea acestor realități, putem desprinde calea dreaptă ce vom urma în viața de mai târziu. Toate acestea nu se pot înțelege și însuși decât în lumina unei cât mai vaste culturi generale.

E o datorie dela care nu putem abdica niciodată, fără riscul de a rămâne împotomoliți în noroiul unei vieți ticăite și ucigătoare de ideal.

„Sufletul—zice Voltaire— este un foc care arde și care se stingge dacă nu este întreținut”.

Învățătura —zicea cineva— nu e un lucru pentru o vârstă determinată în timp. Învățătura e o datorie a vieții față de noi înșine, până în ultima clipă a acestei vieți”.

Dealtfel, necesitatea de adoptare la aceste vremuri noi, printr'o cultură adevărată, a fost categoric recunoscută și însușită de întreaga învățătorime, înscriind-o în programul Asociației și autorizându-o să lupte pentru câștigarea dreptului ca învățătorimea să poată căpăta o cultură superioară celei primite în școala normală.

Deocamdată, nu ne rămâne decât ca, prin sforțări proprii să căutăm să asimilăm și să întregim ceia ce lipsește culturii noastre generale și profesionale, atât de necesară—după cum am văzut—ființei și măsurii pe care o deținem.

„Școala zice filozoful american Horace Mann— face destul dacă îți arată numai drumul cum să'n-vești singur”.

Și cum corpul didactic primar înglobează unele elemente cu pregătire universitară, e o datorie a

noastră, ca prin cât ne stă în putință, să scurțăm distanța de nivel ce ne desparte.

Despre mijloacele practice ce ne stau la îndemână, precum și

despre obstacolele ce ne împiedică întru dobândirea celor de mai sus, vom vorbi într'unul din numeroasele viitoare.

Nic. Badea

Vestitorii Primăverii

S'au întors din lunga lor călătorie, berzele și rândunicele primii vestitori ai primăverii.

Din înălțimele cerului albastru, strigătele cocoarelor străbat cristalinul văzduhului înghețat într'o zâmbire, și în pacea deplină, a tabloului primăvărat, doar șagălnicul zefir mișcă boarea schimbatei firi.

În fața mărețului tablou, inima ți se umple fără de vrere de acel simțământ al bucuriei și vibrează în același ritm cu ciripitul pasărilor ce sar voioase pe ramurile înmugurite.

Blândul soare își varsă din belșul și-cu atâta bunăvoință, razele sale regeneratoare, încit te simți într'o altă lume, decit în aceea de mizerii în care ne zbatem neputincioși. Sufletul ne e atât de indulgent, memoria atât de improspătată de zvonul primăverii, încit toate neajunsurile, toate mizeriile de fiecare zi, nu ne par decât un vis urât, pe care am vrea să-l îndepărtăm cât mai mult din mintea noastră.

Toate... toate și-au îmbrăcat veșmântul veseliei și al speranței!.. și lumea toată pare mai bună!...

În sufletul fiecăruia se poate citi prinosul de recunoștință pentru natura atât de darnică, pentru căldura cu care atotputernicul, tată al acestora ce clădesc mușuroaie de furnici pe minuscula suprafața a pământului, le mângie obiditele sufletele și le înalță până la El.

Covorul de verdeață se întinde cât zarea, zâmbitor și plin de speranțe, în aer, ciocărlile își înalță cântecul pe aripi de zefir până'n adâncul înălțimilor cerești. Pe câmpul înverzit, presărat cu mirositoare vioarele, al căror parfum se'nprăstie'n văzduh, zburdă șagălnic meii. zbeară patetic după mamele lor ș'aleargă cât îi țin picioarele. Arborii și renoesc veșmântul, florile și desfac inocentele petale și toate... toate se pregătesc să'mbrace haina de sărbătoare spre a da fastul cuvenit celui mai dulce anotimp al anului: primăvara.

Toate și deschid larg sufletul, toate și impun atitudinea veseliei, pentru a pregăti în mod tainic și cât mai măreț această sărbătoare.

Și sufletul parcă sătul de lumea de mizerii în care s'a bălăcit până acum, se deschide larg și plin de speranțe pentru acest măreț eveniment, se'nalță, suride de bucurie, și nu vrea să mai știe de povara ce l-a apăsât atât de greu.

Ce-i pasă!... Iarna a trecut... și odată cu ea și visul urât. Acum e primăvară și ia parte la zvonul de bucurie naivă și inocentă

Pony

RUGĂ

Dumnezeului care stă dincolo de începuturile veacurilor.

*Mi-ai sădit în suflet, Doamne,
Dragostea și Poezia,
Viața, Visul, Indurarea
și Iertarea;*

*Iar de-asupra lor Stăpâne,
Două pasnice păgâne:
Indoiala și Mânia.*

*Dar în astă primăvară
Mi-ai adus mai mult, Părinte..
(Cum voi spune-o prin cuvinte?)
...Mi-ai adus, comoară rară,
Nu o harpă, nu o floare,
Ci-mi umpluș întregul suflet
De lumină și de soare
Și de triluri dulci de cânt,
De pornire'nălțătoare
Spre avânt.*

*Deaceea astăzi, Ție,
Mă închin smerit, umil,
Cum se'nchină la icoane
În culcare
Și'n sculare
Un copil.*

Dumitru L. Florescu
Calafldere

Cugetări

Credința privește înainte și vede lucruri pe care ochiul nu le vede.

* * *

Dorința toarnă în lut, cea ce viața sculpează apoi în piatră. Dorințele arzătoare sunt mai cu adevărat crezul cuiva, decât cea ce spune prin rugăciunile sale.

* * *

Gândul energic este în viața omnirii ca o dără de lumină, care rodește pe unde trece.

Gândul înfăptuește opere ce nici măcar nu pot fi descrise.

* * *

Credința e singura rază de lumină călăuzitoare vieții.

* * *

Natura nu are decât gânduri sublime; meditănd asupra lor, omul se înalță la nivelul lor.

Între școală și natură

Simțind riguros contactul dintre elev și natură, numai la atât cât poate fi creat prin intermediul cromolitografiilor șterse de pe preții clasei, sau pozelor prea îndoliate în tuș tipografic, școala făptuește voluntar o primejdioasă eroare.

În acest sens, nu trebuie uitat că, stârnind un contrast între traiul de fiecare zi al școlarului uniform și comun și între natura variată și vie, excursiile sunt stimulente permanente active ale vieții interioare la cei tineri.

În mijlocul celei mai rafinate civilizații și chiar a celei mai perfecte vieți urbane, sufletul nostru păstrează materialul, urabil, legături cu viața primitivă a umanității, de piatră sau în neliniștea verde a codrului, ea a rămas în noi inconștient, ca un ecou cu durată de veșnicie. De aci dorul pentru poteca șerpuiind spre culmi. Îndemnul spre cântecul apelor, sau legănarea de mătăsurii foșnitoare a câmpului. Pozele realități sunt neasfârșit mai utile pedagogiei decât desemnurile vopsite din tablou în fața unui plan, de pildă, cu toate noțiunile dobândite didactic. Floarea se prezintă fără efort în memorie ca într'un erbar unde va trăi întotdeauna. Prezența vie a obiectului elimină toate amănunțele de prisos și l fixează în aspectul lui general. Aproape toate cursurile școlii pot fi făcute pe cale naturală. Fie prin excursie afară fie prin muzeu sau laboratorii.

De bună seamă noi stăm pe o treaptă inferioară, căci alte țări ne-au luat-o înainte. Școlile americane au fie care muzeele lor.

Nimic de prisos sau lipsă, toarnându-le ca într'o mare carte, unde fiecare perete sau raft, e ca o filă scrisă de Dumnezeu cu alfabetul creației sale, pe care explicația profesorului o răsăoeste metodic. Întrucât ne privește, o singură soluție există: Lipsiți de muzeu, nu ne rămâne decât marel muzeu al naturii. Negreșit, o excursie trebuie pregătită ca o lecție. Nu improvizată. Locul ales mai din'nainte și în așa fel, încât să cuprindă maximum de elemente educative. Așa dar excursiile ar trebui reglementate din capul locului, pe cale oficială.

Numărul lor determinat prin program, repertizate pe obiect, trimestru sau anotimp. Numai astfel școala va izbuti cu un ceas mai devreme să-și îndeplinească marile său rost.

Stela Bălăceanu

Tratamentul coroanei pomilor roditori

Un comunicat al serviciului de protecțiunea plantelor din Ministerul Agriculturii.

Pentru combaterea omizilor mormicarea fructelor, scurgerile cleioase și încrețirea frunzelor, făinarea pomilor.

Se va stropi coroana arborilor roditori acum înainte de deschiderea florilor cu zeama bordoleză arsenicală.

Această zeamă se prepară în modul următor:

Într'un vas smălțuit se topește un kgr. piatră vânăta (sulfat de cupru 99 la sută) în 5 litri apă caldă.

În alt vas se face un amestec cu 150 grame verde de Paris 50—60 la sută arsenic) topit în 10 litri apă rece.

Această două zemuri se varsă într'un hărdău care să aibă o capacitate de 150 litri.

Peste ele și amestecându-se bine se varsă un lapte de var făcut cu 1.500 kgr. var gras stins în 50 litri apă.

Se completează amestecându-se continuu cu încă 33 litri apă rece. Vom avea astfel 100 litri zeamă bordoleză, arsenicală care trebuie întrebuințată în ziua în care a fost preparată.

Să se ia seamă. Toate arseniatele sunt otrăvuri. Verdele de Paris este un arseniat de aceia trebuie munit cu multă băgare de seamă:

1). Pachetele cu verdele de Paris trebuie ținute închise la un loc uscat și ferite de oameni și de animale. Cheia dulapului să fie ținută de cel care conduce tratamentul.

2). Cutiile și hârtiile în care au fost înfășurate aceste otrăvuri vor fi arse. Nu vor fi lăsați copiii să se joace cu ele.

Aparatele și vasele care au servit la aplicarea tratamentului vor fi bine clătite de mai multe ori cu apă săpunoasă, iar spălarea să fie vărsată într'o groapă anume făcută departe de fântâni sau locuri de adăpare a animalelor.

4). În timpul lucrului oamenii să nu fumeze și să nu umble cu mâna la ochi, nas sau gură.

5). Stropitul se face totdeauna în direcția vântului.

6). La lăsarea lucrului oamenii să se spele cu apă și săpun pe față și mâini.

7). În cazul când o ploaie ar veni în timpul stropitului, tratamentul trebuie făcut din nou.

Verdele de Paris se găsește în comerț la Drogerii, magazine cu produse insecticide, etc. El poartă și alte numiri ca: Verde de Schweinfurth, Verde de Urania.

Multe Camere de Agricultură și-au procurat Verde de Paris, și-l țin la dispoziția celor interesați.

Prețul unui kgr. de Verde de Paris (56—60 la sută arsenic) revine în preajma sumei de 16 lei kgr.

În cazul când cei ce doresc să-și procure Verde de Paris sau alte preparate de același fel din comerț și nu au siguranța conținutului (care trebuie să fie înscrisă pe factura de cumpărare) va trimite o probă pentru analiză la Institutul de cercetări agronomice, str. Aviator Muntenescu 42 București. Aceste analize se fac în mod gratuit.

Rugăm stăruitor colegii a participa cu toții la adunarea generală a Asociației din 7 Malu a. c.

Din activitatea extra școlară a învățătorilor

Cu sufletele necăjite, cu grija zilei de mâine în minte, dascălii cercului cultural—„Domnița Ileana“ își îndreaptă pași spre Armutli, la ședința cercului cultural din 26 Martie 1933. O zi posomorâtă, cu multă zăpadă și apă, blestemată că și-a făcut apariția în urma unei săptămâni cu zile de vară, dar bine-cuvântată, căci sătura pământul din care urmează să renască viața cu toate folcasele ei și din care și urgisitul dascăl își va îndulci puțin traiul.

Deși obosiți fiind de atâta drum făcut de cei mai mulți pe jos prin apă, n'au pregetat de a începe ședința intimă ce a cuprins lecția de lucru manual a preotului învățător N. Țintoiu și conferința d-lui director Tr. Miu despre activism.

Lecția și conferința au fost la înălțimea așteptării. Din lecțiune s'au desprins multe învățăminte de predare la o asemenea lecțiune și într-o regiune ca a noastră după cum a arătat d-l inv. St. Gomoiu.

S'a observat destul interes și o neprecupețită muncă în alcătuirea conferinței. D-l Miu a început cu activismul conceput de cei din vechime și până în zilele noastre, arătând ce se poate face în școala noastră românească regionalistă.

Criticii i-au adus toate laudele pentru munca binemeritată. La ora 1 a luat sfârșit ședința intimă după care a urmat dejunul și apoi ședința publică.

Ne simțim într-o atmosferă caldă și armonioasă. Privirile a sute de săteni, cari nu mai au loc în sală, se îndreaptă spre scena cu un decor cu caracter național. Glasurile micuților, conduși de d-na Virg. Miu, spun tuturor:— Bun sosit—.

D-l director sfătuește pe săteni în ale plugăriei și apoi se desfășoară un program bogat și cu numere alese ca: jocuri, coruri, poezii, tablouri și naționala piesă—Cinel-cinel— a regelui pasteurilor „V. Alexandri“.

Destulă strădanie se vede depusă în instruirea și dechizarea micuților artiști, cari erau numai în frumoasele costume naționale ce-ți dădeau impresia că te găsești în mijlocul Muscelului sau al unui județ moldovean. Bucuria părinților este mare privind-și copilașii și mulți își manifestă bucuria prin strigăte de bravo.

La ora 5 și un sfert a luat sfârșit ședința, aducându-se, de d-l președinte, mulțumiri în deajuns corpului didactic Armutli, format din: d-na și d-l Tr. Miu, preot N. Țintoiu și d-ra Zainea, precum și publicului numeros care a luat parte.

Cercul cultur. Harmanlâc Prisăcani—Caliacra

În ziua de 2 Aprilie a. c., s'a ținut ședința de cerc cultural la școala primară din satul Harmanlâc, com. Prisăcani jud. Caliacra, cu corpul didactic dela școalele din satele de prin împrejurimi.

Ședința a început la ora 10 a. m., cu predarea lecțiunii de memorizare, având subiectul „Scumpă țară Românească“, la elevii de clasa III-a. Lecția a fost predată după toate regulile metodice de către d-l Popescu, învățător la școala din Ciufut-Cuius-Arman. La critică au luat cuvântul D-na Elena Pr. Alexandrescu și d-nii I. Dovlete, Marinescu, D-ra Giuglea Pr. Const. Sillon, președintele cercului și Gh. Brânzan-Bazargic. Discuția a fost asupra chestiunii de metodică în legătură cu lecțiunea predată.

După aceea, d-l Marinescu, învățător la Hasarlâc-Arman, a vorbit de „zile mari din istoria neamului“ într-o jumătate de ceas d-l Marinescu ne-a transportat cu mintea în istoria noastră, arătând oamenii și evenimentele ce-au contribuit la unirea Munteniei cu Moldova. independența și regatul Român și unirea românilor în urma războiului mondial. A arătat că, clădirea României de azi e făcută cu mari sacrificii de înaintașii că. noștri și generației de azi îi e dată spre a face consolidare, unde își are un mare rol frunțașii satelor, preoții și învățătorii.

La ora 3 p. m., s'a ținut ședința publică, organizată dintr-o serbare școlară la care a contribuit și școala primară din Perifacă-Casim, de sub conducerea d-lui I. Mitulescu, învățător definitiv.

Programul serbarei a fost destul de bogat, constând din recitari monoloage și cântece cu melodii populare bine studiate. Recitările și monoloagele au fost executate de către elevii din localitate, sub conducerea d-lui Stoianovici; iar corurile sub conducerea inimoasei și harnicei învățătoare V. Mitulescu—Perifacă.

La sfârșitul serbarei, unul dintre colegi a vorbit sătenilor despre folosul pomilor. îndemnându-i să sădească, întrucât satul în majoritate e format din coloniști și n'aveau pomi. Primarul comunei Prisăcani, fiind și învățător, d-l Nicolau—Casapli, le-a făgăduit că le va da pomi, luați dela Camera Agricolă, numai să vie să-ia și în același timp să facă imediat gropile. La această serbare a luat parte multă tinerime din sat, încât sala de clasă era arhiplină.

În atenția Administrației Financiare Caliacra

Învățătorilor dintr'un spirit de zel profesional, li s'au reținut de către Administrația Financiară, vrând nevrând la achitarea ordonanțelor de plată a salariilor, impozitele la zi.

Aveau sau n'aveau de primit, Administrația oprea până la ultima picătură.

Lăsăm la o parte modul cum aceste impozite s'au reținut, când se oprea ultimul ban ce-i rămăsese învățătorului de primit prin ștat, dar atragem atenția Administrației Financiare că nici până astăzi nu s'au înmănat chitanțele pentru plata acelor impozite. S'au plătit impozitele încă de acum un an și nu s'au emis chitanțele.

Și ceia ce e mai dureros în urma acestei neglijente, e că, învățătorul a fost urmărit de două ori pentru aceeași sumă și a plătit-o de două ori. Cererea de restituire se refuză categoric; nu se mai dă înapoi. Se reține pentru impozitul pe anul viitor.

Rugăm Administrația Financiară să sfârșească cu asemenea abuzuri, peste care nu putem trece așa ușor și să ne pună cât mai curând în posesia chitanțelor de plata impozitelor oprite.

Un răspuns

Am luat cunoștința din ziarul „Ligionarii“, numărul din ziua de 10 Aprilie c. de informația că un număr de cetățeni creștini din oraș, au luat inițiativa de a înzestra, prin colectă publică, una din bisericile locale, acolo unde socotesc c'ar fi nevoie mai mare, cu un rând de veșminte.

M'am bucurat de acest fapt, cu atât mai mult, cu cât el este pornit în afara de influența și știința vre unui c. preot din oraș și mai ales din aceia că vădește cu prisosință, considerația și drapostea ce se arată față de credința, sf. locașuri și slujitori.

Forma în care înserează „Ligionarii“ acest fapt, nu de a releva o faptă frumoasă, ci de a face imputări inițiatorilor și jicniri c. preoți, cari nau nici o vină în această manifestație, indignează mai ales când vine dela acei ce

se erijează în apărătorii instituțiilor naționale.

Cei doi poroși ai bisericilor locale își fac conștiincioși datoria și au depus și depun toată străduința pentru înfrumusețarea locașurilor ce au în administrare; bis. Sf. Treime e în curs de pictură, iar bis. catedrală complet renovată, cu o clopotniță unică în țară, lucruri de curând făcute, ce au costat sute de mii, cu sprijinul celor ce pătrund și înțeleg și fără să se facă silă nimănui.

Așa s'a pomenit din moș tramoș, biserica s'a întreținut din danla credincioșilor, fiind exteriorizarea sentimentelor înalte create din înțelegerea principiilor ce ea propagă.

„Popii“ nu țin la fastul odăjdilor, fiindcă așa cum au știut să colecteze aproape 2.000.000 pentru lucrările amintite, ar fi fost în stare să gasească 10-15 mii și pentru veșminte.

Sunt mulțumiți cu ceia ce au, dar fac rău cei ce caută să împiedice și să jigniască pe cei ce doresc mai bine.

Nu impun să fie sprijiniți, dar se roagă să fie lăsați în pace.

Ec. P. Dobrescu

Atențiune

Asociația Învățătorilor secția Caliacra, roagă cu insistență pe toți domnii colegi a lua parte la adunarea generală a asociației, ce va avea loc Duminică 7 Maiu a. c. orele 9 dimineața în localul școlii primare No. 3 din Bazargic, conform ordinii de zi ce s'a publicat în ziarul de față No. 31 din 1 Aprilie a. c.

Informațiuni

Ministerul Instrucțiunii a decis ca examenul de admitere în clasa I a Școalelor Secundare, să se țină la 20 Iunie.

Domnul Sava Marin a fost numit Subrevizor școlar de control în județul Caliacra

La examenul de înaintare la gradul II, ținut la Constanța, în cursul acestei luni, din 22 candidați prezetați din județul nostru, au reușit la teză 16.

Între 1-7 Maiu, urmează să se sărbătorească în toată țara „Săptămâna Copilului“.

Stropirea pomilor

